

αῦριον ἀποθνήσκει· μένει δὲ οὐδεὶς οὐδὲ ἔστιν εἰς, ἀλλὰ γιγνόμεθα πολλοί, περὶ ἐν τι φάντασμα καὶ κοινὸν ἐκμαγεῖον ὑλῆς περιελαυνομένης καὶ ὀλισθανούσης. ἐπεὶ πῶς οἱ αὐτοὶ μένοντες ἐτέροις χαίρομεν νῦν, ἐτέροις πρότερον,
 5 τάναντία φιλοῦμεν καὶ μισοῦμεν καὶ θαυμάζομεν καὶ ψέγομεν, ἄλλοις χρώμεθα λόγοις ἄλλοις πάθεσιν, οὐκ εἶδος οὐ
 E μορφὴν οὐ διάνοιαν ἔτι τὴν αὐτὴν ἔχοντες; οὔτε γὰρ ἄνευ μεταβολῆς ἐτερα πάσχειν εἰκός, οὔτε μεταβάλλων <οὐδεὶς>
 δ αὐτός ἔστιν· εἰ δὲ δ αὐτὸς οὐκ ἔστιν, οὐδὲ ἔστιν, ἀλλὰ
 10 τοῦτ' αὐτὸ μεταβάλλει γιγνόμενος ἐτερος ἐξ ἐτέρου. ψεύδεται δὲ η αἴσθησις ἀγνοίᾳ τοῦ ὄντος εἶναι τὸ φαινόμενον.³

19. *Τί οὖν ὄντως ὅν ἔστι; τὸ ἀίδιον καὶ ἀγένητον καὶ ἄφθαρτον, ὃ χρόνος μεταβολὴν οὐδὲ εἰς ἐπάγει. κινητὸν γάρ τι καὶ κινούμενη συμφανταζόμενον ὑλῇ καὶ δέον ἀεὶ καὶ μὴ στέγον, ὥσπερ ἀγγεῖον φθορᾶς καὶ γενέσεως, δ χρόνος ὅπου γε δὴ τὸ μέν ἔπειτα καὶ τό πρότερον καὶ τό ἔσται λεγόμενον καὶ τό γέγονεν αὐτόθεν ἐξομολόγησίς ἔστι τοῦ μὴ ὄντος· τὸ γὰρ ἐν τῷ εἶναι μηδέπω F γεγονός η πεπαυμένον ἥδη τοῦ εἶναι λέγειν ὡς ἔστιν, εῦηθες καὶ ἀτοπον. ὃ δὲ μάλιστα τὴν νόησιν ἐπερείδοντες τοῦ χρόνου τό ἐνέστηκε καὶ τό πάρεστι καὶ τό νῦν φθεγγόμεθα, τοῦτ' αὖ πάλιν ἄγαν ἐνδυόμενος δ λόγος ἀπόλλυσιν. ἐκθλίβεται γὰρ εἰς τὸ μέλλον καὶ τὸ παρ-*